

lesarabróv

Hetz móti sitandi landsstýri

Harra blaðstjóri.

Tá ein vil fjala yvir mistök, ein hefur gjört, og tíðin nærkast, tá ein kann verða avdúkaður, hefur mangur bjargað sær við at fara í hin partin og rópa teirra rakstrarróp enn harðari, enn teir sjálvir gera. Bert rópað verður nóg hart og leingi, kann ein bjarga sær á tann hátt undan at verða avdúkaður.

Menniskjan er nú einferð soleiðis innstillað, at hon skjótt gloymir, og tekur tann til sín, sum hon heldur átti at vent bakí!

Til dómis sóu vit tað 5. mai 1945. Ein stórus partur av teimum sokallaðu »frihedskæmpere« í Danmark, sum aftaná seinna heimsbardaga jagstraðu »hipo« og aðrar svikjarar, høvdu sjálvir frammanundan verið millum hesar, men sum í evstu løtu funnu út av, at við at svikja sínar egnu, kundu teir bjarga sær sjálvum.

Teir »røttu friheitskempararnir« dugdu væl at siggja, at við hjálp frá »teimum umvendu« høvdu teir nógvar størri møguleika at fanga svikjarar enn um teir — sum rættast vildi verið — høvdu tíkið hesar »dupultsvikjararnar« og lagt teir í bolt og jarn, ella gjørt tað, ið verri var við teir. Tá varð sæð millum fingrar við tí, hesir frammanundan høvdu gjørt.

Nakað tað sama gjordi fyrrverandi amerikanski uttanríkisráðharrin, Henry Kissinger. Hann fekk eitt heiðursmerki fyri at fanga nógvar nasistar við krigslók. Hetta eydnaðið honum bert, tí hann fekk ein nasist at svikja sínar egnu og siga sær frá, hvønn hann skuldi taka, og hvar hann kundi finna

teir. Umtalaði nasistar varð eftir hetta saman við Henry Kissinger roknaður fyri hetja at vera! Um hann fekk nakað heiðursmerki, veit eg ikki, men nakra revsing av týðningi fekk hann vist ikki. Í tí uppøstu stoðu menniskjan tá var, hevði hon so lætt, so lætt við bert at minnst nakrar tímar aftur í tíðina!

Eg kundi ikki lata vera við at hugsa um hesi fyrbrigdi menniskjans, tá eg las Dimmalætting seinasta hósdeg. Har verður roynt at fáa okkum at trúgva, at sambandsflokkurin altíð hefur verið móti limaskapi í EF!!

Nei, sambandsflokkurin er ikki, og hefur aldri verið móti hesum limaskapi! Men nú uppundir lögtingsvalið er tað, tá ein so fegin vil vinna valið, ógvuliga klókt at fáa fólk at trúgva, at ein ynskir EF og alt, sum tað stendur fyri, har »piparið grør.« Tá valið so er av, og sigur — vónandi (ikk) — er veruleiki, hefur ein fyra ár og størsta blað í landinum til at fáa Føroyar við í samgonguna.

Skeldað verður dúgliga inn á landsstýrið um alt, tað hefur gjørt, og ikki hefur gjørt. Sagt verður, hvussu átti at verið gjørt. Bert týskt tað loðið, at allar hesar »patentloysnir« ikki fyri langt síðani eru framdar. Sambandsflokkurin hefur so sanniliga ikki havt teir ringastu møguleikarnar at fáa Føroyar til tað idealsamfelag, teir í dag harmast um ikki er vorðið veruleiki hesi seinastu 4 (av 72) árin.

Bæði á lögtingi, í Dimmalætting og í Fólkinginum (!) hefur verið borið fram, at sambandsflokkurin ikki atkvøddi fyri fiskivinnuavtaluni við

EF. Hetta er eisini beint. Men eftir mínum tykki fór henda atkvøða (ella ikki-atkvøða) fram við tí eina endamáli at tosa fiskimonnum til vildar (har eru jú nógvar stemmur!) tí líkamikið hvat andstöðan atkvøddu, so vildi úrslitið verið tað sama, og so var bert at fáa sum best burturúr.

Eg eri sannfurdur um, at einhvar atkvøða frá sambandsflokkinum, sum er móti nøkrum, EF viðvíkjandi, er ikki ein heil hjartað sambandsatkvøða.

Sambandsflokkurin hefur altíð verið móti framburði í Føroyum. Tað prógvast best við at lesa gamlar — heilt gamlar — Dimmalættingar, t.d. frá tíðini umleið fyrra heimsbardaga. Við at lesa Dimmalætting frá teirri tíðini og samanbera við Dimmalætting í dag, sær ein, at hugsjónin er akkurat tann sama.

Fyrst í hesi öld royndu tveir framburðshugaðir menn at leggja síni virkir saman fyri á tann hátt at hava nokk at seta í veð, so teir kundu fáa bilgillán, til 4% um árið, frá Føroya Banka. Men teir fingtu at vita, at stjórni í Føroya Banka »havde pålæg om at modarbejde sin (sum var tann eini av hesum báðum) med alle midler.«

Føroya Banki var grein av Landmandsbanken, »bøndernes bank,« bóndaflokkurin at fáa Vinstra. Fyri so at vita, hvør stóð aftan fyri nevnda »pålæg«, kann ein og hvør finna út av!

»Ulv í fækleðer« kalla danir ein, ið við vøkrum lósum roynir at vinna sín um minni vøkrum ætlanum frama. Fyri kortum legði sambandsflokkurin upp-

skot fram á ting um 1,50 kr. í agnstudningi fyri kiloið av agni til agnseljaran, og varð sagt, at fiskarin á tann hátt vildi fáa biligari agn.

Neyvan vildu teir tað! Skjótt kundu agnseljararnir funnið út av, at nú vóru tær ymisku útreiðslurnar vorðnar so stórar, at agnprisirnir máttu upp við til dómis 1,50 kr. fyri kiloið, ella meir.

Ein parallellur er lættur at finna:

Í Danmark varð fyri nøkrum árum síðan ein lóg viðtikið um at leigjarar skuldu fáa »boligsikring« — hjálp til húsaleiguna.

Dømi: Ein íbúð sum kostaði 700 kr. um mánaðin fekk leigjarin 300 kr. í »boligsikring.« Skjótt fann útleigjarin út av, at ymiskar útreiðslur nú vóru so stórar, at prisurin á hesi íbúð mátti upp á 1.000 kr. um mánaðin. Leigjarin betalti enn 700 kr. fyri íbúðina og var hjartans fegin fyri tær 300 krónurnar. Um nú ongín »boligsikring var, ja, so var væl hugsandi, at leigjarin framvegis var 700 kr. um mánaðin! Hvør fekk so fyrimunin av »boligsikring«?

Soleiðis vildi helst eisini verið við »agnstuðlinum,« um uppskotið varð viðtikið.

Slik framferð svarar avgjørt ikki til javnaðarpolitikkinn, og meti eg uppskotið vera eina provokasjon móti sitandi landsstýri.

Sambandsflokkurin førir eina »hetz«, av ivasomum slag, móti sitandi landsstýri, serliga móti javnaðarflokkinum, teirra fyrrverandi samarbeiðspartnara, tí teir ikki hava verið Føroyum til nakran frama, serstakliga hvat fiskarinum viðvíkri. Rætt er tað, at fiskarið er í

Vit gera lesarar okkara varugar við, at treytin fyri at fáa lesarabróv upp-tikin undir hesum teiginum er, at blaðstjórni veit, hvør hefur skrivað brøvini.

stórum trupulleikum í lotuni. Heldur man tað vera tíðin yvirhøvur, sum hefur skuldina av hesum, enn eitt sitandi landsstýri. Skal ein geva nøkrum føroyskum landsstýri skuldina fyri tørvandi sømdir á teim ymisku fiskileiðunum, so má tað vera okkurt fyrrverandi landsstýri, sum ikki hefur evnað at sæð nóg langt fram í tíðina.

Sambandsflokkurin hefur tann eina fólkatingslimin í lotuni. Hvat hefur hann gjørt fyri at vinna okkum sømdir t.d. í Grønlandi? Tosk fáa vit ongan har. Rækjuveiðan er fallin frá 12.000 tonsnum niður í 8.000 tons um árið. Tá ein situr í fólkatingsinum, skuldi verið lag á manni at tosa »Roma midt imod!«

Hvat hesin maður hefur fært fram í fólkatingsinum, fiskarii viðvíkjandi,

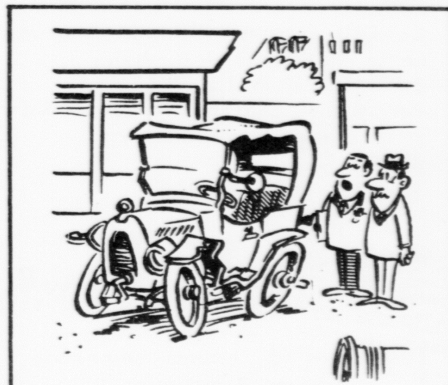
veit eg onki um. Eg havi bert lisið tær røður, ið hava verið endurgjvnaðar í Dimmalætting. Tær hava bert verið ein stór »Aller-underdanigst hjærtelig taknemmelighed« fyri at vit fáa loyvi til at kalla okkum danir.

Herfyri reypaði hesin maður sær av, at hann ikki hevði havt orðið, tá limir úr eini føroyskari sendinevnd høvdu verið niðri og har gjørt vart við okkara krøv sum limir í tí danska kongarikinum.

Eg havi búið fleiri ár í Danmark, og notið gott av vælferðini har. Burtursæð frá tveimum fyrrverandi ávisum donskum embætismönnum her, veit eg ongan dana, sum mæi í nýggjari tíð ikki hefur dámað.

Men sambandsflokkurin.....!

Jógvan E. Andreassen

Sertilboð

i brúktum bilum

10 brúktir bilar til sølu fyri 6000 kr. pr. stk. Komið og veljið sjálvi.

Útgjalding 2000—3000 kr.

P/F Vilhelm Nielsen & søn
3800 Tórshavn
tlf. 11140

Øll leggja fyrst eftir

sosialinum

Níðingsverkið og Jørmund Vágadal

Eftir fyrst at hava lisið grein Jørmund Vágadals um samabering av føroyskum javnaðarfólki og »Reyðu brigadunum« í Italia, somuleiðis aftursvar Johan Samuelsen í Sosialinum og endaliga grein Jørmund Vágadals í Dimmu 6. júní, loyvi eg mær at afturvisa tí, sum Jørmund Vágadal skrivur, tá hann sigur:

Nú abortlógin var fyri í norska tinginum, túraðu 79 javnaðarmenn lógina í-gjøgnum móti 80 borgarlígun tinglinum.

Hetta eru ósannindi, tí 79 atkvøður kunna ikki

túra 80 atkvøðum. Nei, níðingarnir, tað vóru teir 80, sum sótu, hóast teir, um teir tað ynsktu, kundu steðgað lógin. Teir kunna nú vaska hendurnar eins og Pilatus á sinni.

Tað eru tíni politiskt samsintu, harra Vágadal!

Í Danmark sótu so at siga allir borgarlígr tinglimir í tingsalinum, tá atkvøtt varð um abortlógina donsku, sigur Jørmund Vágadal.

Tað eru ósannindi, tí umleið helvtin av teim borgarlígu atkvøðdu fyri, eins og helvtin ella stív-

liga tað av javnaðarting-bólkinum.

Men tað vóru ikki javnaðarmenn, sum framlegdu abortlógina, og fyri ta skuld heldur ikki pornológina, sum kom undir somu stjórn. Nei, tað var borgarlígr stjórn við Hilmur Baunsgard sum statsministara. Knud Thstrup, justitsministari frá konservativa flokkinum legði málið fram sum sitt málsoki, og hann fekk hana frama. Knud Thstrup, táverandi justitsministari, kann reypa sær av donsku pornológini sum

sini verk. Sami Thstrup er av útbúgvingur juristur og teologur. Hann hefur verið aktivur í donsku »Indremission« og dómari í Herning.

Tað eru tíni politiskt samsintu, harra Vágadal! Endaliga má eg viðmerkja, at tin skrivning um Johan Samuelsen er ósømulig, tí Johan Samuelsen er eins kompetentur javnaðarmaður sum tú sambandsmaður.

Jørmund, tú riður ov lagt framvegis, tú átti at skamma teg!

jbm.